Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (sedmo vijeće)

12. rujna 2018.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Pravo na odbitak – Nabava koju je proveo porezni obveznik kojeg je porezna uprava proglasila ‚neaktivnim' – Odbijanje prava na odbitak – Načela proporcionalnosti i neutralnosti PDV-a"

U predmetu C-69/17,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputila Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska), odlukom od 16. studenoga 2016., koju je Sud zaprimio 8. veljače 2017., u postupku

Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, ranije Gamesa Wind România SRL,

protiv

Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor,

Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili,

SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: A. Rosas (izvjestitelj), predsjednik vijeća, C. Toader i A. Prechal, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, A. Stănoiu i O. Marian, *avocați*,

– za rumunjsku vladu, H. R. Radu, a zatim C.-R. Canțăr, R. I. Hațieganu i L. Lițu, u svojstvu agenata,

– za Europsku komisiju, G.-D. Balan i R. Lyal, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: rumunjski

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.), kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/45/EU od 13. srpnja 2010. (SL 2010., L 189, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 335.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2006/112).

2 Zahtjev je podnesen u okviru spora između društva Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, ranije Gamesa Wind România SRL (u daljnjem tekstu: Gamesa), i Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (Državna agencija za poreznu upravu – Glavna uprava za rješavanje pritužbi, Rumunjska) i Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Državna agencija za poreznu upravu – Glavna uprava za velike porezne obveznike, Rumunjska), u vezi s pravom društva Gamesa na odbitak poreza na dodanu vrijednost (PDV) plaćenog na nabavu izvršenu u razdoblju u kojem je njegov identifikacijski broj za PDV bio poništen.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Članak 1. Direktive 2006/112, koji se nalazi u njezinoj glavi I., naslovljenoj „Predmet i područje primjene”, u stavku 2. propisuje:

„Pri svakoj transakciji se PDV, izračunat na temelju cijene robe ili usluga po stopi koja se primjenjuje na takvu robu ili usluge, obračunava po odbitku iznosa PDV-a koji otpada izravno na pojedine troškovne komponente.”

4 U članku 9. stavku 1. te direktive navodi se:

„‚Porezni obveznik’ znači svaka osoba koja samostalno provodi gospodarsku aktivnost na bilo kojem mjestu, bez obzira na svrhu ili rezultate te aktivnosti.

Sve aktivnosti proizvođača, trgovaca ili osoba koje pružaju usluge […] smatraju se ‚gospodarskom aktivnošću’. Korištenje materijalne ili nematerijalne imovine radi ostvarivanja prihoda, na kontinuiranoj osnovi, posebno se smatra gospodarskom aktivnošću.”

5 Članak 167. navedene direktive određuje:

„Pravo na odbitak nastaje u trenutku kad nastaje obveza obračuna poreza koji se može odbiti.”

6 Članak 168. navedene direktive, koji se nalazi u njezinoj glavi X., naslovljenoj „Odbici”, glasi:

„Ako se roba i usluge koriste u svrhu oporezovanih transakcija poreznog obveznika, porezni obveznik ima pravo, u državi članici u kojoj provodi predmetne transakcije, odbiti sljedeće od PDV-a koji je dužan platiti:

(a) PDV koji se mora platiti ili koji je plaćen u toj državi članici za isporuku robe ili usluga koje je za njega izvršio ili će ih izvršiti drugi porezni obveznik;

[…]”

7 U skladu s člankom 178. Direktive 2006/112:

„Da bi ostvario pravo na odbitak, porezni obveznik mora zadovoljiti sljedeće uvjete:

(a) za potrebe odbitaka sukladno članku 168. stavku (a), u vezi s isporukama robe ili usluga, mora imati račun koji je sastavljen u skladu s odjeljcima od 3. do 6. poglavlja 3. glave XI.

[…]”

8 U skladu s člankom 179. prvim stavkom te direktive:

„Porezni obveznik može provesti odbitak tako da od ukupnog iznosa PDV-a koji duguje za dano porezno razdoblje oduzme ukupni iznos PDV-a za isto razdoblje za koji ima pravo odbitka te ga koristi sukladno članku 178.”

9 Članak 213. stavak 1. prvi podstavak navedene direktive propisuje:

„Svaki porezni obveznik obvezan je prijaviti početak, promjenu ili prestanak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika.”

10 Članak 214. stavak 1. iste direktive propisuje:

„Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale identifikaciju sljedećih osoba putem jedinstvenog broja:

(a) svakog poreznog obveznika, osim onih iz članka 9. stavka 2. koji na svojem području isporučuju robu i usluge vezano uz koje je moguć odbitak PDV-a, osim isporuke robe i usluga vezano uz koje PDV može platiti isključivo kupac ili osoba kojoj su roba i usluge namijenjene sukladno člancima 194. do 197. i članku 199.;

[…]”

11 U skladu s člankom 250. stavkom 1. Direktive 2006/112:

„Svaki porezni obveznik dužan je podnijeti prijavu PDV-a, u kojoj se navode svi podaci koji su potrebni za izračun poreza za koji je nastala obveza obračuna i odbitaka, te ukoliko je to potrebno za utvrđivanje osnovice za razrez, ukupna vrijednost transakcija koje se odnose na takav porez i odbitke, te vrijednost svake izuzete transakcije.”

12 U članku 252. te direktive navodi se:

„1. Prijava PDV-a podnosi se do roka koji određuju države članice. Taj rok ne smije biti dulji od dva mjeseca nakon završetka svakog poreznog razdoblja.

2. Porezno razdoblje određuje svaka država članica kao jedan mjesec, dva mjeseca ili tri mjeseca.

Međutim, države članice mogu odrediti različita porezna razdoblja, pod uvjetom da ta razdoblja ne premašuju godinu dana.”

13 U skladu s člankom 273. prvim stavkom navedene direktive:

„Države članice mogu propisati i druge obveze koje smatraju potrebnima da bi osigurale pravilnu naplatu PDV-a, te da bi spriječile utaju, uz poštivanje jednakog postupanja s domaćim transakcijama i transakcijama koje obavljaju porezni obveznici između država članica, te pod uvjetom da te obveze u trgovini između država članica ne uzrokuju formalnosti povezane s prelaskom preko granice."

Rumunjsko pravo

14 Članak 11. stavak 1.a Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Zakon br. 571/2003 o Poreznom zakoniku) od 22. prosinca 2003. (*Monitorul Oficial al României*, dio I., br. 927 od 23. prosinca 2003.), u verziji koja je bila na snazi na dan nastanka činjenica u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: Porezni zakonik), propisuje:

„Porezna tijela ne uzimaju u obzir transakcije koje je izvršio porezni obveznik koji je proglašen neaktivnim odlukom predsjednika Državne agencije za poreznu upravu, osim isporuka robe izvršenih u okviru postupka ovrhe."

15 Člankom 147.a stavak 2. tog zakonika propisuje:

„Ako uvjeti i formalnosti u vezi s ostvarivanjem prava na odbitak nisu ispunjeni u poreznom razdoblju na koje se odnosi prijava, ili ako nije zaprimljena porezna dokumentacija iz članka 146., porezni obveznik može ostvarivati pravo na odbitak putem prijave za porezno razdoblje u kojem su ti uvjeti i formalnosti bili ispunjeni ili putem kasnije prijave, koja se, međutim, mora podnijeti u roku od pet uzastopnih godina od 1. siječnja godine koja slijedi godini u kojoj je nastalo pravo na odbitak."

16 Članak 153. stavak 9. navedenog zakonika određuje:

„Nadležna porezna tijela mogu u skladu s ovim člankom poništiti identifikacijski broj za PDV osobe ako na temelju odredbi ove glave ta osoba nije bila dužna ili nije imala pravo zahtijevati identifikaciju u svrhu PDV-a, sukladno ovom članku. Osim toga, nadležna porezna tijela mogu u skladu s ovim člankom po službenoj dužnosti poništiti identifikaciju u svrhu PDV-a osobe ako je riječ o poreznim obveznicima uvrštenima na popis poreznih obveznika proglašenih neaktivnima sukladno članku 11. i poreznim obveznicima koji su u skladu sa zakonom privremeno upisani u trgovački registar kao neaktivni. Postupak brisanja uređuje se postupovnim pravilima na snazi. Nakon poništenja identifikacije u svrhu PDV-a [te osobe] moraju od nadležnih poreznih tijela zatražiti identifikaciju u svrhu PDV-a ako okolnosti koje su dovele do brisanja prestanu, pri čemu na predmetnu kalendarsku godinu nisu primjenjive odredbe o gornjoj granici izuzeća za male poduzetnike predviđene člankom 152."

17 Članak 158.a istog zakonika propisuje:

„1. Od 1. kolovoza 2010. pri Državnoj agenciji za poreznu upravu uspostavlja se i vodi registar gospodarskih subjekata unutar Zajednice u koji se upisuju svi porezni obveznici i pravne osobe koje nisu porezni obveznici, koji obavljaju transakcije unutar Zajednice, odnosno:

(a) isporuke unutar Zajednice izvršene u Rumunjskoj sukladno članku 132. stavku 1. točki (a) i izuzete od poreza sukladno članku 143. stavku 2. točkama (a) i (d);

(b) daljnje isporuke robe isporučene u okviru trostranih transakcija iz članka 132.a stavka 5., ostvarene u državi članici isporuke robe i prijavljene u Rumunjskoj kao isporuke unutar Zajednice s oznakom T;

(c) isporuke usluga unutar Zajednice – odnosno usluga obuhvaćenih odredbama članka 133. stavka 2. – koje izvrše porezni obveznici s poslovnim nastanom u Rumunjskoj u korist poreznih obveznika koji nemaju poslovni nastan u Rumunjskoj, ali ga imaju u Zajednici, osim usluga koje su izuzete od PDV-a u državi članici u kojoj su oni porezni obveznici;

(d) nabavu oporezive robe unutar Zajednice izvršenu u Rumunjskoj sukladno odredbama članka 132.a;

(e) nabavu usluga unutar Zajednice – odnosno usluga obuhvaćenih odredbama članka 133. stavka 2. – izvršenu u korist poreznih obveznika s poslovnim nastanom u Rumunjskoj, uključujući pravne osobe koje nisu porezni obveznici, a koje su sukladno članku 153. ili članku 153.a identificirane u svrhu PDV-a, od strane poreznih obveznika koji nemaju poslovni nastan u Rumunjskoj, ali ga imaju u Zajednici, a čiji primatelj je dužan platiti porez sukladno članku 150. stavku 2.

[…]

3. Osobe identificirane u svrhu PDV-a sukladno članku 153. i članku 153.a koje namjeravaju obaviti jednu ili više transakcija unutar Zajednice iz stavka 1. moraju prije obavljanja tih transakcija zatražiti upis u registar gospodarskih subjekata unutar Zajednice.

[…]

10. Nadležno porezno tijelo po službenoj dužnosti briše iz registra gospodarskih subjekata unutar Zajednice:

(a) porezne obveznike i pravne osobe koji nisu porezni obveznici, a koji se nalaze na popisu poreznih obveznika proglašenih neaktivnima sukladno zakonu;

[…]”

18 U članku 78. stavku 5. ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (Uredba vlade br. 92/2003 o Poreznom zakoniku), u verziji na snazi na dan nastanka činjenica u glavnom postupku, navodi se:

„Porezni obveznici pravne osobe ili drugi subjekti bez pravne osobnosti proglašavaju se neaktivnima i podliježu odredbama članka 11. stavaka 1.a i 1.b Zakona br. 571/2003 o Poreznom zakoniku, kako je kasnije izmijenjen i dopunjen, ako ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) ako u šestomjesečnom razdoblju ne ispune nijednu od obveza prijavljivanja koje su predviđene zakonom;

(b) ako izbjegavaju porezni nadzor prijavom identifikacijskih podataka o registriranom sjedištu koji poreznom tijelu ne omogućuju njegovu identifikaciju;

(c) ako su porezna tijela utvrdila da svoju djelatnost ne obavljaju u registriranom sjedištu ili u mjestu prijavljene porezne rezidentnosti.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

19 Gamesa, društvo osnovano u skladu s rumunjskim pravom sa sjedištem u Bukureštu (Rumunjska), bavi se djelatnošću montaže, instalacije i održavanja vjetroelektrana.

20 Gamesa je radi obavljanja svoje gospodarske djelatnosti nabavila različitu robu i usluge od isporučitelja s poslovnim nastanom i identifikacijom u svrhu PDV-a u Rumunjskoj i drugim državama Europske unije. Ostvarila je svoje pravo na odbitak PDV-a na izvršene nabave podnošenjem prijave PDV-a.

21 Od 7. listopada 2010. do 24. svibnja 2011. Gamesa je bila proglašena neaktivnim poreznim obveznikom u smislu članka 11. stavka 1.a Poreznog zakonika jer u šestomjesečnom razdoblju nije ispunila nijednu od obveza prijavljivanja koje su predviđene zakonom.

22 U razdoblju od 26. studenoga 2014. do 29. srpnja 2015. nad tužiteljem je proveden porezni nadzor radi provjere njegovih obveza u vezi s PDV-om i porezom na dobit u pogledu transakcija izvršenih od 15. svibnja 2009. do 31. prosinca 2013. Na temelju izvješća sastavljenog nakon tog nadzora Gamesa je primila porezno rješenje kojim joj je odbijeno pravo na odbitak PDV-a u visini od 3 875 717 rumunjskih leva (RON) (oko 890 000 eura) i određena kazna u iznosu od 2 845 308 RON (oko 654 000 eura), među ostalim zato što nije imala pravo na odbitak za nabavu izvršenu u razdoblju svoje neaktivnosti.

23 Odlukom od 15. prosinca 2015. Državne agencije za poreznu upravu – Glavna uprava za rješavanje pritužbi odbijena je pritužba koju je Gamesa podnijela protiv poreznog rješenja.

24 Tužbom podnesenom 10. lipnja 2016. Gamesa je pred Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska) pokrenula postupak protiv Državne agencije za poreznu upravu – Glavna uprava za rješavanje pritužbi i Državne agencije za poreznu upravu – Glavna uprava za velike porezne obveznike. To društvo zahtijeva, s jedne strane, djelomično poništenje poreznog rješenja kojim joj je porezna uprava odbila pravo na odbitak PDV-a u visini od 3 875 717 RON (oko 890 000 eura) za razdoblje između 15. svibnja 2009. i 31. prosinca 2013. i odredila kaznu u iznosu od 2 845 308 RON (oko 654 000 eura) i, s druge strane, poništenje u cijelosti odluke od 15. prosinca 2015. Državne agencije za poreznu upravu – Glavna uprava za rješavanje pritužbi.

25 Gamesa u tužbi poreznoj upravi ponajprije prigovara da je povrijedila načelo proporcionalnosti i načelo neutralnosti PDV-a s obzirom na to da je ispunila sve obveze potrebne za ponovno aktiviranje njezina identifikacijskog broja za PDV. Ta se uprava u svoju obranu poziva na potrebu pravilnog ubiranja PDV-a i sprečavanja izbjegavanja poreza.

26 U tim je okolnostima Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu) odlučila prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

1. Protivi li se Direktivi [2006/112] (osobito člancima 213., 214. i 273.), u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, nacionalni propis ili porezna praksa prema kojoj porezni obveznik nema pravo na odbitak PDV-a, koje se ostvaruje putem prijava PDV-a nakon ponovnog aktiviranja identifikacijskog broja za PDV, jer se predmetni PDV odnosi na nabavu ostvarenu u razdoblju u kojemu njegov identifikacijski broj za PDV nije bio aktivan?

2. Protivi li se Direktivi [2006/112] (osobito člancima 213., 214. i 273.), u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, nacionalni propis ili porezna praksa prema kojoj porezni obveznik nema pravo na odbitak PDV-a, koji se ostvaruje putem prijava PDV-a, nakon ponovnog aktiviranja identifikacijskog broja za PDV, jer se predmetni PDV, iako se tiče računa izdanih nakon ponovnog aktiviranja identifikacijskog broja za PDV, odnosi na nabavu ostvarenu u razdoblju u kojemu identifikacijski broj za PDV nije bio aktivan?”

O prethodnim pitanjima

27 Svojim prethodnim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev pita treba li Direktivu 2006/112, osobito njezine članke 213., 214. i 273., tumačiti na način da se joj se protivi nacionalni propis, poput onog o kojem je riječ glavnom postupku, na temelju kojeg porezna uprava može poreznom obvezniku koji je ostvario nabavu u razdoblju u kojemu je njegov identifikacijski broj za PDV bio poništen jer nije podnio porezne prijave odbiti pravo na odbitak PDV-a na tu nabavu putem prijava PDV-a koje su podnesene – ili računa koji su izdani – nakon ponovne aktivacije njegova identifikacijskog broja.

28 Najprije treba napomenuti da je pravo poreznih obveznika da od PDV-a koji su dužni platiti odbiju pretporez koji se duguje ili koji je plaćen za robu koju su stekli i usluge koje su primili temeljno načelo zajedničkog sustava PDV-a uspostavljenog zakonodavstvom Unije (presuda od 19. listopada 2017., Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, t. 35. i navedena sudska praksa).

29 Kao što je Sud više puta naglasio, pravo na odbitak iz članka 167. i sljedećih u Direktivi 2006/112 čini sastavni dio mehanizma PDV-a te se ono, načelno, ne može ograničiti. Točnije, to se pravo odmah ostvaruje za sve poreze koji su teretili ulazne transakcije (presuda od 19. listopada 2017., Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, t. 36. i navedena sudska praksa).

30 Svrha je sustava odbitaka u cijelosti rasteretiti poduzetnika tereta PDV-a, dugovanog ili plaćenog u okviru svih njegovih gospodarskih djelatnosti. Stoga zajednički sustav PDV-a jamči neutralnost oporezivanja svih gospodarskih djelatnosti, ma kakvi bili njihovi ciljevi ili rezultati, pod uvjetom da navedene djelatnosti i same načelno podliježu PDV-u (presuda od 19. listopada 2017., Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, t. 37. i navedena sudska praksa).

31 Pravo na odbitak PDV-a ipak podliježe poštovanju kako materijalnih tako i formalnih zahtjeva ili uvjeta.

32 Što se tiče materijalnih zahtjeva ili uvjeta, iz članka 168. točke (a) Direktive 2006/112 proizlazi da je za ostvarivanje prava na odbitak, s jedne strane, potrebno da zainteresirana osoba bude „porezni obveznik” u smislu te direktive te, s druge strane, da robu i usluge na kojima temelji navedeno pravo porezni obveznik upotrebljava u svrhe svojih vlastitih izlaznih oporezovanih transakcija i da ulaznu isporuku te robe ili tih usluga izvrši drugi porezni obveznik (presuda od 19. listopada 2017., Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, t. 39.).

33 Što se tiče načinâ ostvarivanja prava na odbitak, koji se izjednačuju s formalnim zahtjevima ili uvjetima, člankom 178. točkom (a) Direktive 2006/112 predviđa se da porezni obveznik mora imati račun izdan sukladno njezinim člancima 220. do 236. i člancima 238. do 240. (presuda od 19. listopada 2017., Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, t. 40.).

34 Sukladno ustaljenoj sudskoj praksi, temeljno načelo neutralnosti PDV-a zahtijeva da se odbitak pretporeza odobri ako su zadovoljeni materijalni uvjeti, čak i ako porezni obveznik nije udovoljio određenim formalnim uvjetima (presude od 28. srpnja 2016., Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, t. 45.; od 19. listopada 2017., Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, t. 41., i od 26. travnja 2018., Zabrus Siret, C-81/17, EU:C:2018:283, t. 44.).

35 Točnije, identifikacija u svrhu PDV-a, predviđena člankom 214. Direktive 2006/112, kao i obveza poreznog obveznika da prijavi početak, promjenu ili prestanak svojih djelatnosti, predviđena člankom 213. te direktive, samo su formalni zahtjevi u svrhu nadzora koji ne mogu dovesti u pitanje, među ostalim, pravo na odbitak PDV-a ako su ispunjene materijalne pretpostavke nastanka tog prava (presude od 9. srpnja 2015., Salomie i Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, t. 60., i od 7. ožujka 2018., Dobre, C-159/17, EU:C:2018:161, t. 32.).

36 Obveznik PDV-a stoga ne smije biti spriječen u izvršavanju svojeg prava na odbitak zbog toga što prije upotrebe robe stečene u okviru svoje oporezovane djelatnosti nije identificiran kao porezni obveznik PDV-a (presude od 21. listopada 2010., Nidera Handelscompagnie, C-385/09, EU:C:2010:627, t. 51., i od 7. ožujka 2018., Dobre, C-159/17, EU:C:2018:161, t. 33.).

37 Osim toga, Sud je zaključio da sankcioniranje poreznog obveznika jer nije poštovao obvezu obračunavanja i prijave na način da mu se odbije pravo na odbitak očito prekoračuje ono što je nužno za postizanje cilja osiguranja pravilne primjene tih obveza, s obzirom na to da pravo Unije ne sprečava države članice da prema potrebi propišu novčanu kaznu ili financijsku sankciju proporcionalnu ozbiljnosti povrede (presude od 9. srpnja 2015., Salomie i Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, t. 63., i od 7. ožujka 2018., Dobre, C-159/17, EU:C:2018:161, t. 34.).

38 Drukčije bi međutim bilo ako bi povreda takvih formalnih uvjeta za učinak imala sprečavanje iznošenja ključnog dokaza da su materijalni uvjeti bili ispunjeni (presude od 28. srpnja 2016., Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, t. 46. i navedena sudska praksa, i od 7. ožujka 2018., Dobre, C-159/17, EU:C:2018:161, t. 35.).

39 Isto tako, pravo na odbitak može se odbiti ako se, s obzirom na objektivne elemente, utvrdi da se na to pravo poziva radi utaje ili zlouporabe (presude od 19. listopada 2017., Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, t. 43., i od 7. ožujka 2018., Dobre, C-159/17, EU:C:2018:161, t. 36.).

40 U predmetnom slučaju iz odluke kojom se upućuju prethodna pitanja proizlazi da je u razdoblju od 7. listopada 2010. do 24. svibnja 2011. Gamesa bila proglašena neaktivnim poreznim obveznikom jer nije ispunila nijednu od obveza prijavljivanja koje su predviđene zakonom. Međutim, od 25. svibnja 2011. ponovno je postala aktivna i identificirana u svrhu PDV-a. Nakon tog ponovnog aktiviranja ostvarila je pravo na odbitak putem prijava PDV-a podnesenih poslije ponovnog aktiviranja ili računa izdanih također poslije tog aktiviranja.

41 Valja napomenuti da datum na koji je prijava PDV-a podnesena ili račun izdan ne utječe nužno na materijalne uvjete na temelju kojih je moguće ostvariti pravo na odbitak.

42 Iz toga proizlazi da bi društvo koje se nalazi u situaciji poput one u kojoj je Gamesa, ako su ispunjeni materijalni uvjeti na temelju kojih se priznaje pravo na odbitak pretporeza i ako se na to pravo ne poziva radi utaje ili zlouporabe, moglo ostvariti pravo na odbitak putem prijava PDV-a koje su podnesene ili računa koji su izdani nakon svojeg ponovnog aktiviranja.

43 Na sudu koji je uputio zahtjev je da osobito provjeri je li porezna uprava raspolagala potrebnim podacima za utvrđivanje ispunjenosti materijalnih uvjeta na temelju kojih je moguće ostvariti pravo na odbitak pretporeza koji je platila Gamesa, bez obzira na datum prijave PDV-a ili računa.

44 S obzirom na ta razmatranja, Direktivu 2006/112, osobito njezine članke 213., 214. i 273., treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis, poput onog o kojem je riječ glavnom postupku, na temelju kojeg porezna uprava može poreznom obvezniku koji je ostvario nabavu u razdoblju u kojemu je njegov identifikacijski broj za PDV bio poništen jer nije podnio porezne prijave odbiti pravo na odbitak PDV-a na tu nabavu putem prijava PDV-a koje su podnesene – ili računa koji su izdani – nakon ponovne aktivacije njegova identifikacijskog broja samo zato što je do te nabave došlo u razdoblju neaktivnosti, iako su materijalni uvjeti ispunjeni i na pravo na odbitak se ne poziva radi utaje ili zlouporabe.

Troškovi

45 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (sedmo vijeće) odlučuje:

Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/45/EU od 13. srpnja 2010., osobito njezine članke 213., 214. i 273., treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis, poput onog o kojem je riječ glavnom postupku, na temelju kojeg porezna uprava može poreznom obvezniku koji je ostvario nabavu u razdoblju u kojemu je njegov identifikacijski broj za PDV bio poništen jer nije podnio porezne prijave odbiti pravo na odbitak PDV-a na tu nabavu putem prijava PDV-a koje su podnesene – ili računa koji su izdani – nakon ponovne aktivacije njegova identifikacijskog broja samo zato što je do te nabave došlo u razdoblju neaktivnosti, iako su materijalni uvjeti ispunjeni i na pravo na odbitak se ne poziva radi utaje ili zlouporabe.

Potpisi